

Stella Scholae

Az iskola csillaga

Bethlen Gábor
Általános Iskola
Székelyudvarhely

12. szám

2010. június 8.

Útravaló

Kedves Ballagó Diákok!

Néhány nap múlva elbúcsúztok az iskolától, új útra indultok. Útravalóul vigyétek magatokkal a következő idézeteket:

„A világon semmiféle tehetség el nem vész. Nem olyan bolond a természet, hogy hiába teremt sen erőket. Amit teremt, azért teremti, hogy hasznát vegye.” (Petőfi Sándor)

Bízatom önmagotokban. Hiszen minden embernek dolga van ezen a világon. Keressétek, kutassátok azt a pályát, amely nektek való, ahol kibontakozhattok.

„Ne gondold, hogy ami neked nehezedre esik, az emberileg lehetetlen. Inkább úgy fogd fel, hogy ami emberileg lehetséges és megszokott, azt te is elérheted.” (Marcus Aurelius)

Eljött az idő, rajtatok a sor, hogy a lehetőségeiteket a legmegfelelőbbben kihasználjátok, és valóra váltjátok az álmaitokat. Bízom abban, hogy lesz elég kitartásotok, hogy elérjétek céljaitokat.

*„És érezzék egy kézfogásról rólad,
hogy jót akarsz, és te is tiszta jó vagy,
s egy tekintetük elhitesse véled:*

szép dolgokért élsz- és érdemes élned.” (Váci Mihály)

Emeljétek fel a fejéteket, nézzetek bátran mások szemébe! Ne szégyelljétek a jó mellett kiállni, és segítsetek másoknak, ahol szükség van, ahol segíteni tudtok! És találjatok segítő, támogató társakat az elkövetkezőkben!

*„Nézz vissza most egy percre, nézz az útra,
Nézz meg, mit tett, mit alkotott a munka,
Nézz vissza... aztán ismét előre,*

S indulj tovább az alkotó jövőbe.” (Kiss Jenő)

Kívánom nektek, hogy az általános iskola minden emléke szép legyen! Hiszen az elválás közeledtével megszépül az idő. Ne feledjétek el, amire szüleitek, tanítóitok, tanáraitok neveltek, oktattak! Sokféle tudást elsajátítottatok, kívánom, hogy ismerjétek meg azt a világot is, ami ennek az iskolának a falain kívül vár rátok! És kívánom, hogy az útelágazásokon helyesen döntsétek! Kerüljétek bárhová is, ne feledjétek, hol születtetek!

Jó utat, nyolcadikosok!

László Krisztina, igazgató

Híreink

Márc. 6-án megyei német nyelvű olimpiászra került sor Csíkszeredában. Az olimpiászon Barabás Emőke, VII. a osztályos tanuló a III. díjat nyerte.

Márc. 20-án Székelykeresztúron a Petőfi Sándor Kupa elnevezésű mini futball tornán I. helyezést ért el iskolánk focicsapata.

Márc. 20-án Székelykeresztúron szervezték meg a református vallás tantárgy olimpiászt. Iskolánkból az országos szakaszra Jakab Eszter (V. b), és Balázs Judith (VI. a) jutottak tovább.

Márc. 20/ 27- The Language Your Best Friend/ Die Sprache Dein Bester Freund angol/ német nyelvverseny

városi szakasza zajlott sikeresen.

Márc. 22-én Az üveghegyen túl című mesemondó versenyen a következő diákok értek el jó eredményeket: I. díj Elekes Adrienn I.A, II. díj: Jánosi Borbála III.A, III. díj: Tózsér Beáta I.A, Kiss Péter I.B, Szfárlai Hunor I.B .Szervező: Biró-Ambrus Lenke tanító néni.

Ápr. 13-án Szász Margit tanító néni szervezésében szavalóversenyre került sor, melyen iskolánk I-IV osztályos diákjai vettek részt. **I. díjat** nyertek: Elekes Adrienn (I.A), Széll Botond (II.A), Feleki Viola (III.A), Patakfalvi Anita (IV.B). **II. díj:** Cseke Tamás (II.A), Simó Petra (III.A). **III. díj:** Lajos Krisztina (IV.B), Sándor Beáta (III.B), Székely Kincső (II.B)

Ápr. 15-én az I-IV osztályosok a Skatulyácska c. színházi előadást tekin-

tették meg.

Ápr. 16-án iskolánk utolsó búcsút vett Farkas Gréta, V.A osztályos tanulótól.

Ápr. 19-én az iskolai szavalóverseny díjazottjai a Móra Ferenc Általános Iskolában versenyeztek. Elekes Adrienn (I.A) II. díj, Széll Botond (II.A) III. díj, Feleki Viola (III.A) dicséret, Patakfalvi Anita (IV.B) dicséret, Német Ágota (V.B) III. díj, Fülöp Ágnes

Ápr. 21-én a két nyolcadik osztály osztályfőnökeik kíséretében részt vett a Sulibörzén. Hasznos tudással tértek haza a 2010-es tanévben induló osztályokról.

Ápr. 23-án került sor iskolánkban a Föld napi rendezvényekre. Az első osztályosok rajzokkal készültek.

(folytatás a 9. oldalon)

Tanáraink emberközelből

Név: Szász Margit
Születési dátum: 1956. augusztus 28.

Kérek szépen egy bemutatkozást!

Székelykeresztúron születtem 1956-ban (sokan mondják az egy jó évjárat...)

Az általános iskolát Fiafalván végeztem, aztán a tanítóképző következett Székelyudvarhelyen.

Húsz éves koromban már diplomás kenyérkereső voltam.

Voltam óvónő szülőfalumban, aztán egy csere következtében Vágásban is.

Egy évet Kadicsfalván tanítottam részben osztott iskolában, érdekes, tanulságos esztendő volt Szabó Dénes tanító bácsi mellett dolgozni. És egy szép napon, nyolc év után megérkeztem egy olyan állomáshoz amire már kiskoromban készültem ... saját osztályom volt, 36 kíváncsi, tanulni és játszani vágyó kisgyermekkel. Ők voltak az én első igazi-valódi tanítványaim.

Az óvoda nemigen tetszett ezek szerint Önnek?

Az óvodai munkával, noha nem arra voltam kiképezve nem is volt semmi bajom, csak azzal volt gond, hogy a kézzel fogható-felmutatható eredményt nem láttam munkám után. A rendszertelen óvodai látogatás rányomta bélyegét a munkára. Ma már valószínű másképp látnám ezt a problémát és az óvodai oktatás is sokat változott azóta ...

Miért választotta a pedagógusi pályát?

Valahol olvastam, s mily igaz, az utat nem én választottam, az út választott engem.

Mennyi ideje is, hogy tanít?

34 éve. Képzeld, hét éves korom óta, minden szeptemberben iskola-kezdés, negyvenöt percenként kicsengetés, három évharmad vagy két félév közti vakációk, tanévzárók, diplomaosztások... szóval ebből áll az életünk.

Szeret-e nálunk tanítani?

Érdekes a kérdésselvetés. Vissza is kérdezhetnék: szeretnél-e hozzájárni iskolába?

A Bethlen Gábor Iskola az életem egy nagy része: mindkét gyermekünk itt járt iskolába, férjemmel együtt itt dolgoztuk le életünk javát ... és büszkéek vagyunk az iskolára, az itt folyó munkára.

Már nyolc évvel ezelőtt is tudtuk, hogy a népművészet a hobbija. Mi változott e tekintetben azóta?

Változni nem változott semmi. Egyre inkább meg vagyok arról győződve, hogy szükség van egy élhetőbb élet megismerésére, egy jól kitaposott útra való visszatalálásra, ahol érték az adott szó, ahol méltóságban tud megmaradni és fejlődni, nagyot merni és azt elérni az ember, szóval a nagyapáink által kitaposott útra kellene visszakanyarodnunk sok mindenben ... tévedés ne essék, lehet közben számítógépet és mobil telefont is használni, ami hasznos, az mind vihető magunkkal, én nem a fejlődés ellen vagyok... én az élhető-értéktörző életforma mellett vagyok.

Erről könyvet is írt ...nem is egyet!

Nem azt tartom fontosnak, hogy megírtam, azt, hogy már két kiadás el is fogyott belőle... sokaknak van igénye arra, hogy megismerje az eleink által megtett utat. Ne gondoljátok, hogy az az út csak fájdalom, nélkülözés és kínszenvedés volt, óh nem. Minden út szélén van virág... tudtak élni, és élveztek az életet. Ezt bizonyítják az általuk létrehozott tárgyak, melyekkel „berendezték” életterületüket. Biztonságérzetük volt, ismerték gyökereiket, tudták, hogy itt hon vannak s itthon lenni mindig jó. Ha kitántorogtak is, a megszerzett ja-

vakkal hazatértek, s e tekintetben azóta sem sok változott.

Azért csak változott valami ...

Az élet folytonos változások sora ... gyakorló alkotóember vagyok, varrottások, vert csipke, bútorfestés ... s főleg ezen népi mesterségek fejlődése, alakulása, a mai ember viszonyulása az igényes munkához, egy lakható környezethez...amit úgy néz ki nekünk sikerült megteremtünk.

Tanítóként melyik a legkedvesebb élménye?

Az ilyen legkedvesebb, legszomóribb dolgok úgy érzem hangulatfüggőek... de nagyon jó érzés, hogy évek elteltével munkatársam lett egy „pici lány” a már említett első igazi osztályomból. És nagy élmény, amikor tanítványaim gyermekeit láthatom...az ő életüket egy más dimenzióban, mint hajdanán.

Tanítóként mit tartott fontosnak?

Nem magamat, a munkámat. Azt mindig fontosnak tartottam, mert éreztem, hogy a rám bízott gyermekekért, hogy a „jó alap” meglegyen, azért bizony a szülőknek felelősséggel tartozom... s a gyermek? Ő négy év alatt se vegye észre, hogy ki volt a kedvenc tanítvány abból az osztályból. S ez nem is kevés!

S ez így megy, évről évre és mégis mindig másként, mert két egyforma gyermek nincs, két egyforma nap sincs, sőt, kétszer nem lehet ugyanúgy megtartani egy tanítási órát, mert mi a világ legdrágább „anyagával”, gyermekanyaggal dolgozunk.

Most végeznek a negyedikeseim és ősszel kezdődik egy új tanév, egy új, tudásra, szeretetre szomjas társasággal, akiket már nagyon várok.

Nagy élmény eljuttatni őket a feckevonalától a mondatelemzésig, a számolás alapjaitól a típusfeladatok megoldásáig... s ez így megy negyven percenként ki és becsengetnek, jön a téli vakáció, a félévzárás és a rengeteg diploma, a díjak, az értékelések.

Hát ez az én munkám.

Kérdezett: Hajas László VIII.A.

Második osztályosok kirándulása

Május 25-én kirándulni indultak a II. A és B osztály tanulói.

Nagy volt az izgalom és a várakozás, hiszen épp Orbán napja virradt ránk, s kissé aggódtunk, vajon mit tartogathat számunkra az utolsó fagyoszent.

Autóbuszunk csepergő esőben indult, de amint a néphit tartja „korai vendég nem marad sokáig”, az eső sem volt tartós kísérőnk.

Szovátán túl már esőmentesen regelizhettünk, majd napsütésben folytattuk utunkat Marosvásárhelyig.

Felszabadultan szórakozó, de figyelmes és érdeklődő gyermekcsoporttal jártuk végig a Kultúrpalota tükörtermét és az állatkertet. Szovátán a Medve-tóval ismerkedtek tanulóink, Farkaslakán pedig a Tamási emlékház valamint a temetőkert szolgált érdekes látnivalókkal.

Még vásárolni is maradt idő és pénz, s így tele tarisznyával és még kellemesebb élményekkel térhettünk haza.

Péterffy Lenke, tanító

Tanulói élménybeszámoló

Nekem a kiránduláson a legjobban tetszett a Kultúrpalota, mert nagyon szépek a festett üvegablakok, amelyek érdekes történeteket jelenítenek meg. *(László Zsolt)*

Nekem a Kultúrpalota tetszett, mert sok híres ember képét és szobrát látuk, és a tükörteremben is voltunk.

A Medve-tó is érdekes, mert a tanító néni szerint fentről nézve medve

alakja van. *(Gál Bernát)*

Nekem a Medve-tó tetszett a legjobban, mert medve alakja van, és a medve a kedvenc állatom.

Különbön az egész kirándulás csodaszép volt, mert a tanító néni sok újdonságot és érdekességet mesélt nekünk. *(Török Andrea)*

Alig vártam a reggelt, hogy mehesünk kirándulni!

Nekem minden nagyon tetszett, szép és érdekes volt az egész kirándulás. *(Bányász Hunor)*

Az állatkert tetszett nekem, mert az állatokról sok érdekességet tudtam meg.

A Tamási emlékházban sok kép és könyv emlékeztetett az íróra. *(Fekete Anna)*

Nekem a Tamási Áron emlékháza tetszett a legjobban, mert sok írás volt benne. Nagyon érdekes volt, ahogyan a bácsi mesélt Tamási Áronról! *(Széll Botond)*

Cseke Tamás és Nagy Henrietta szintén az emlékházat tartotta legérdekesebbnek, ahol 11 gyermek született és nevelkedett, míg Bodor Anita és Bodor Beáta a Tamási sírt említi egyebek mellett.

Kiss Andrea elragadtatással szól a marosvásárhelyi tükörteremről, de minden más is tetszett neki, Gál Zsolt az állatkertet és a szovátai tavat tartotta a legérdekesebbnek, Ozsváth Attilának pedig minden látnivaló egyformán érdekes volt.

Mi írtuk

Édesanyám, szeretlek!

Fenn röpül a kismadár,
Égen, földön messze jár.
S azt csicsergi énnekem,
Édesanyám szeretlek!

(Székely Kincsó, II.B)

Szeretlek!

Fúj a szél, s röpül a gondolat,
Hónapokig telik el az a nap,
Amikor szívemből kimondja a lelmem
Azt a szót, hogy szeretlek.

(Pál Réka, II.B)

A csillag

Látok egy szép csillagot,
Mely, csak érted ragyogott.
De a fénye kialudt.
A szíve még most is dobban
S arra gondol, hogy te, hogy vagy?

(Székely Kincsó, II.B)

Az iskola

Az iskola nagyon jó.
Tanulni kell!
De a szünet is jó.
Nem olyan rossz, mint gondolják.
Jó az iskola, mondom ám.

(Pál Réka, II.B)

„A játék az az út, amely a gyermeket a világ megismeréséhez vezeti, amelyben élni, és azt megváltoztatni hivatott” *(Gorkij)*

Mindannyian, akik naponta gyermekközösségekben, gyermekekkel dolgozunk, érezzük, hogy versengő világunkba nem helyes védtelenül kibocsátani a

felnövekvő generációkat, egyre inkább szükség van a versengés tanítására.

Fontos szerep hárul az iskolára, hogy miközben az életre, az állandó megmérettetésre készíti fel tanulóit, ugyanakkor megmutassa nekik a becsületes versengés módozatait.

Versenynben nincs hiány, a versengést várja tőlünk szülő, gyerek, kolléga, az egész társadalom.

Hat évvel ezelőtt támadt az ötletünk, hogy az iskolai Bethlen Napok Rendezvénysorozat keretében játékos történelmi vetélkedőt szervezzünk IV. osztályosok számára. Kezdetben városi vetélkedőnek indult, ám a nagy érdeklődés eredményeképpen körzetivé duzzasztottuk.

Komoly felkészülés, osztályonkénti vagy iskolai selejtező előzi meg a döntőt. Forrásanyagként az általunk szerkesztett Kis történelem kis gyermekeknek című könyvet használhatják a nemzeti történelmet megismerni és versenyezni kívánó negyedikesek.

IV. osztályosok történelmi vetélkedője

A vetélkedő didaktikai játékokra és játékos gyakorlatokra épül. A versenyfeladatok érdekesek, rejtvénytérűek, a tematikának és életkornak megfelelőek, nemcsak az ismereteket mérik, de gondolkodási műveleteket is mozgósítanak, kreativitást igényelnek, sikerélményt biztosítanak.

A játékok érdekessé, könnyebbé, megoldhatóvá teszik a feladatokat, lehetőséget biztosítanak a 10 éves tanulóknak, hogy a látott, hallott, olvasott, tanult információkat szórakozva alkalmazzák, bővítsék, kamatoztassák. Ugyanakkor a versenyző tanulók oly módon oldanak meg komoly történelmi feladatokat, hogy azok nehézségi fokát észre sem veszik.

Idén, május 28-án került sor a megmérettetésre 8 városi és körzeti csapat részvételével. Szoros küzdelem árán jutottunk el az eredményhirdetésig.

I. díjjal a Palló Imre Művészeti Szakközépiskola csapata valamint a zetelaki IV. B osztály büszkélkedhetett. Iskolánk IV. A csapata, Szász Margit tanítónő felkészítésével, II. helyezést ért el, őket követte a III. helyezett IV. B csapat, akiket Fülöp Etelka tanítónő készített fel.

A többieknek sem kellett szomorkodniuk, mindannyian ajándékkal és oklevéllel, na meg tapasztalatokkal gazdagodva térhettek haza.

Péterffy Lenke és Fekete Géza tanítók

BÚCSÚZIK

A VIII. A osztály

Osztálytanító:

Szász Margit (2002-2006)

Pokhé Ödön (2002-2006)

Osztályfőnök:

Kovács Katalin (2006-2010)

András Naomi

Apreotesei Andrea

Baczó Norbert

Ballai Árpád-Botond

Bencze Beatrix

Both Klaudia-Bernadett

Dénes Réka

Dobai Kinga-Cecilia

Fábian Kincső

Gál Noémi

Hajas László-Norbert

Kiss Csaba

László Zalán

Magyari Kincső

Mátyás Norbert

Molnár Andrea

Molnos Henrietta

Nagy Tamás

Neubauer Vivien

Ozsváth Arnold

Salat Angyalka-Réka

Sándor-Nagy Tímea

Szakács Eszter

Szélyes Emőke

Takács Róbert

Tókos Attila

Tóth Zsuzsanna

... Már azon a nyáron kíváncsiak voltunk mindenre, mi is történhet velünk az első osztályban. Az ősz megérkezett és mi nagy lelkesedéssel, örömmel léptünk be az iskola kapuján. A tanító néink már várt minket. Izgalmas érzés volt először ülni az iskolapadban. (*Hajas László*)

... Mikor elkezdtek az első osztályt nagy örömmel és lelkesedéssel vártuk, hogy megismerjük az osztálytársainkat és a tanító bácsinkat. Amint teltek- múltak a hetek egyre jobban összebarátkoztunk az osztálytársakkal, és megismertük egymás valódi énjét. A tanév előrehaladtával egyre többet tudtunk a számok, betűk világáról. Sok tantárgyversenyen vettünk részt, és szép eredményeket értünk el. (*Sándor-Nagy Tímea*)

... Aztán teltek- múltak a hónapok, birkóztunk a számokkal, betűkkel.

Majd eljött a tél, és a tanító néni kivitt a parkba, hogy megcsodáljuk a fehér havat. Havat láttunk addig is, de ennek az órának különleges varázsa volt. Az első hó, azóta is, ezt az órát juttatja eszembe. (*Hajas László*)

... Emlékszem az első kirándulásra a Kerekerdőn. Amikor indultunk az iskola diákjai között mi voltunk a legkisebbek, és nem ismertük az iskolatársakat. A négy év alatt sokat kirándultunk. A kirándulásoknak igazi csapatépítő ereje volt.

... A tanító nénitől sokat tanultunk. Nemcsak a tananyagot tanultuk meg, hanem izgalmas meséket, gyönyörű népdalokat sajátítottunk el, sokat szerepeltünk.

Nagy kihívást jelentett az első focibajnokság. Végül nyertünk két osztállyal szemben, de a harmadik ellenfelüktől kikaptunk. Ez nagy csalódást okozott, de megtanultuk, hogy nem lehet mindig nyerni, veszíteni is tudni kell. (*Hajas László*)

... Negyedikben aztán szomorúan váltunk el nemcsak a tanító bácsitól, de 10 osztálytársunktól is, akik a C osztályba kerültek. (*Sándor-Nagy Tímea*)

... Az első négy év alatt osztályunk egy igazi közösséggé formálódott. Ötödik osztálytól, mivel a B osztályt szétválasztották, új osztálytársakkal bővült az osztályunk. De nemcsak az új osztálytársakat kellett megszokni, hanem sok új tanárt is. Mára már egy igazi közösséggé formálódtunk. (*Hajas László*)

... Ötödik osztály első napján már kevésbé lelkesen, inkább szorongva, félve ültünk be az iskolapadokba. Úgy éreztük, hogy egy ismeretlen világba csöppenünk, ami tele lesz megpróbáltatásokkal. A tanító néni, tanító bácsi helyét az osztályfőnökünk foglalta el. (*Sándor-Nagy Tímea*)

IV. A - Emlékeink ...

... Jöttem édesanyámmal. Az iskola udvarán sok gyerek és sok sok szülő volt.

... Amikor édesanyám beiratott az iskolába és első nap elhozott ide, még senkit nem ismertem, de már első nap megvolt az örömöm, hogy a két legjobb barátom is ebbe az osztályba fog járni. Aztán alig aludtunk egyet, s már a következő nap tudtam, hogy én itt jó helyen leszek, pontosan nem emlékszem mi okozta nekem ezt az érzést, de máig tart. Már nagyon semmire sem emlékszem az első osztályból csak arra, hogy minden nap kaptunk egy népdalt ajándékba a tancitól... na ez nagyon izgalmas volt, vártuk, hogy lám mi tudjuk-e azt az éneket. Mára már szinte mindeniket tudom. Még az is eszembe jutott, hogy volt egy barátunk, aki a tancikát mindig csak tegezve szólította meg, ő az elején furcsállta, mire megszokta volna a barátom megtanult helyesen beszélni.

... Emlékszem, hogy az ábécét nagyon viccesen tanította meg a tanító néni.

Az első hét az ismerkedése volt, de aztán lassan haladni kezdtünk a tananyaggal. Sokkal nagyobb leckét tanultunk, feladatokat oldottunk meg, amit érdekesnek találtunk.

Öt-nyolc osztályban is sokat kirándultunk. Jó alkalmak voltak arra, hogy összebarátkozunk a tanárainkkal. Számomra a legkedvesebb kirándulás a libáni erdei tábor volt. Minden túra, tanulás, játék felhőtlen hangulatban telt.

Sokszor visszagondolunk a felmérésekre, a különféle dolgozatírásokra, amiket együtt írunk. Arra az izgalomra, amikor a dolgozatok eredményeinek felolvasására került sor. Sokszor együtt örültünk vagy bánkódtunk.

Elrepült a négy esztendő. Olyan-nak tűnik, mint egy álom, tele egyaránt jó és rossz pillanatokkal.

Szeretnénk köszönetet mondani a tanító néninek, tanító bácsinak, osztályfőnökünknek, tanárainknak, akik tanítottak, neveltek, és akik segítségével fejlődöttünk, értünk. Köszönjük, hogy annyi munkát, figyelmet és szeretetet kaptunk tőlük, és hogy mindig a legjobb meggyőződésük szerint neveltek minket. (Sándor-Nagy Tímea)

... Az első héten édesapám mindig eljött értem, nagyon tetszett az iskola, mert itt délben nem kellett aludni. Emlékszem, nem tudtuk felírni, hogy „Házi feladat”- rajzoltunk egy házikót. Később amikor már tudtuk milyen fontos a székelyeknek a tulipán, minden új lecke elé tulipánt rajzoltunk. Szeretem a szüneteket is!

... Elsőben, úgy október eleje körül már összeszokott az osztály. A betűk eleinte nagyon furcsának tűntek, erre kanyar, arra kanyar, és a sok cifra ív, azok voltak a legnehezebbek ... a számok sokkal egyszerűbbek és könnyebbek voltak, mert szinte az egészhez volt egy kicsi mese... a hatyú meséje, a vendéglőben töltött káposztát „nyelő”, majd a kalapját feltéve távozó öregúr... és év végére 14 szintizes tanuló volt az osztályban.

... Másodikban minden nap volt egy mese ajándékba.. Még olyant is játszottunk, hogy mi mondtuk meg a mese szereplőket, a tancika pedig kitalálta a szemünk láttára a mesét... akkor elképzelhetetlen volt számunkra, hogy ezt meg lehet tanulni... most negyedik végén ilyen feladatot is kapunk és mindenki derekasan helytáll.

... Harmadikban minden nap valaki készült egy kedvenc verssel. Volt amikor két-három napot is kellett várni, mert épp olyanra került a sor, aki mindent szeret „elfelejteni”, de amikor végre megvolt a vers, annak mindenki szívből örült. Megtanultunk örülni annak, amit a társunk elért. Voltak kicsi kocolódások is, de ez „gyermekdolog” s igyekeztünk a tanító nénit ebből kihagyni, mert nemigen szereti a hízelkedőket és az árulkodókat.

... Nagyon érdekes volt, amikor azt mondta, milyen szép ez a műveltsor! Én csak annyit tudtam, hogy rettenetesen nehéz. Hamarosan, már kértük a szép műveltsort házi feladatnak. És már tudom, hogy csakugyan szép!

... Nagy szerencsének tartom, hogy a tancink szervezte az iskolai versmondó és népdalversenyeket, így szerencsénk volt látni a sok versenyzőt, és közben szurkoltunk a mieinknek. Hogy azoknak a kislányoknak micsoda madárka volt a torkában! De a legszebben Klemi és Jakab Meli tud énekelni, meg is mutatták, mert kétszer nyertek elsőt, és a Szivárvány napján is ők énekeltek szólót. Az a jó, hogy szép versek vannak a Napsugárban, lehet gyakorolni a kifejező versmondást!

... A negyedik osztályt már az első naptól úgy töltöttük, hogy minden nap fontos, mert ez az utolsó évünk a tancikával.

Minden jól ment, de a tanci hiányzott egy hónapot... amikor visszajött szerepeltünk, sokat mesélt, minden nap kicsit búcsúztunk.

... Voltunk a tancinál Patakfalván, minden pont olyan, ahogy a tanci mesélte. Még a cicái is olyan aranyosak! Érdekesek voltak a kísérletek, sokáig figyeltük a kicsapódó sót és a cukrot a fonalon. A cukorból végül csak légyfogó lett...

... Szép dolgokat tanultam az iskolában, de leginkább azt szerettem, hogy a fiúk-lányok, mindenki megtanult horgolni, szép puha fonalakból sálakat készítettünk.

... Minden órán neveltünk, nem volt egy olyan óránk a négy év alatt, hogy ne neveltünk volna!

... Az én tanítóm nagyon jó ember, én is az leszek!

... Legjobban annak örülök, hogy az osztály nagyon jóban van. Nagyon tudunk egymásnak örülni, ha nem iskolában vagyunk, akkor is együtt töltjük az időnket. S ha majd nem a tancinhoz járunk, ez majd segít... azt hiszem.

... Felejthetetlenek voltak a tematikus napok. Olyankor csak egy témával foglalkoztunk egész nap, sem román, sem matek óránk nem volt, csak megemlékezések, versek, énekek, vagy éppen valamelyik nagy költőnkéről vagy érdekes állatról gyűjtöttünk anyagot... hát nagyon izgalmas volt, amikor tudósoknak képzeltek magunkat, és előadásokat tartottunk egymásnak.

... Sokszor hallottuk a megméretett és könnyűnek találtatott szólást... mindenki mindig csak olyan jegyet kapott amit megérdemelt. A mi tanítónktól a tisztességet, becsületet meg lehet tanulni.

... Hallottam egy szólásmondást: Lakva ismerszik meg az ember. Ez az én tanítómra tökéletesen bevált.

Írták: Bodor Norbert, Fekete Dániel, Gál Boglárka, Geléd Kitti-Kamilla, Hajdó Katalin, Ilyés László-Tamás, Imre Krisztián, Jakab Melinda, Kacsó Anita, Kádár Júlia-Dalma, Laczkó Milán, Márton Emőke, Márton Klementina, Mihály Gyopár Henrietta, Orbán Péter, Pál Dénes, Péter Amanda, Ráduly Norbert, Szabó Vivien, Tőkés Noémi, Tóti Éva, Vajda Norbert, Vass-Tófalvi Adrián-Mózes

BÚCSÚZIK

A VIII. B osztály

Osztálytanító:

Fülöp Etelka (2002-2006)

Pokhé Ödön (2002-2006)

Osztályfőnök:

Péterfy Ágnes (2006-2009)

Nagy József (2009-2010)

Albert Tamás

Antonya Hunor

Bálint Eszter

Bartha Attila

Bartos Andrea

Béres Zsuzsánna

Búzás Bernadett-Jennifer

Buzogány Tamás

Ciabotar Edina-Kinga

Dénes Csenge

Dénes Szabolcs

Dobai Zsuzsa

Gergely Tímea-Katalin

Gergely Zsigmond-Szilveszter

Gyepesi Szilárd

Jakócs Tímea

Káli Lajos

Kész Zsuzsanna-Krisztina

Kolumbán Edémér-Félix

Kovács Zoltán

Magyarósi Botond

Márton Levente

Orbán Orsolya

Ozsváth Andrea

Pál Angella

Pál Fruzsina-Ágnes

Sebők Mónika

Szabó Károly

... Nyolc évvel ezelőtt kezdődött életünk azon szakasza, melyet iskolába járásnak neveznek. Izgatottan, kíváncsian vártuk az első osztályt. Hamar megbarátkoztunk Fülöp Etelka tanító nénivel és az osztálytársakkal. Sok igyekezettel, szorgalommal tanultunk írni, olvasni, és örültünk, amikor már folyékonyan tudtuk a meséket, verseket, történeteket olvasni.

Jó baráti kapcsolatok alakultak ki az osztályban, amelyek azóta is tartanak.

Nem felejtjük el a kirándulásokat, a jó hangulatban együtt töltött perceket. Sokat szórakoztunk, nevettük egymást, és amikor kellett segítettük egymást. Sose felejtjük el a tanító néni türelmét, kedvességét. *(Ciabotar Edina)*

... Itt a tanév vége. Igaz most júniusban nemcsak a tanév ér véget, hanem a Bethlen Gábor Általános Iskolában eltöltött évek is. Pontosan emlékszem, mintha csak tegnap lett volna, ahogy először léptük át az iskola kapuját. Hihetetlen, hogy azóta már nyolc év telt el.

Az első évnnyitón várakozásteljesen, és megszeppenve lestük az eseményeket. Tudtuk, hogy valami más vár ránk, mint a napköziben.

Az ábécét elég könnyen megtanultuk, és örültünk, hogy mi is olvashatunk meséket. A tanító bácsi nagyon kedves volt, egyéniségével hozzájárult, hogy szeressük a tanórákat. Hálatelt szívvel gondolunk vissza az I-IV osztályra.

A negyedik végén újra izgatottan vártuk a változást. Nem volt az annyira más. Az új tanárokkal hamar megbarátkoztunk, és igyekeztünk megfelelni az új kihívásoknak.

Az utóbbi négy év nemcsak a tanulás szempontjából hozott újat, hanem az órákon kívüli foglalkozások szempontjából is. Már ötödik osztály elején megszerveztük az első jó hangulatú bulit. Az iskolanapokat is már sokkal nagyobb lelkesedéssel vártuk. Szívesen emlékszünk az egy vagy kétnapos kirándulásokra.

A hetedik osztályban sokat foglalkoztunk a továbbtanulással. Felmerült a hogyan tovább kérdése. Aztán egységes tételű dolgozatokat írtunk. Most, nyolcadikban pedig országos tesztet. Az eredményeink elég jók. Köszönet érte tanárainknak. *(Kész Zsuzsánna)*

... Majd átléptünk az V. osztályba. Új osztálytársakkal bővült az osztályunk, akikkel hamar megbarátkoztunk. Sok új tanárunk lett. Óráról órára más tanár jött be, ami elég nagy változás volt, hisz a tanító néni azelőtt minden órán velünk volt. *(Ciabotar Edina)*

IV. B - Emlékeink ...

... Amikor beléptem az iskola kapuján nagyon ideges és kíváncsi voltam. Első nap bemutatkozott a tanító néni és mindenki elmondta a nevét. (*Nemes Melinda*)

... Eleinte nagyon érdekes volt a betűkkel ismerkedni. Második osztályban már több volt az elvárás, hisz egy évvel nagyobbak lettünk. (*Fancsali Hanna*)

... Megismerkedtünk a román nyelvvél, megtanultuk a betűket és megtanultuk az olvasást is. (*Lukács Krisztina*)

... Azt szerettem ebben a négy évben, hogy az osztálytársaim tiszteltek és együtt játszottunk. (*Nagy Zsanett*)

... Amikor megírtuk az első felmérést, már nagynak éreztem magam. Évről-évre egyre több tudást szereztünk, mindig új ismeretekre tettünk szert. A tanító néni nagy szeretettel és türelemmel tanított minket. Mindig sokat bátorított és biztatott. (*Farkas Tamás*)

... Már nem féltünk hanem bátran mondtuk a verset, a románt, a magyart és más tantárgyakat. Negyedik osztályban már kutattunk állatok, madarak, élőlények után. (*Gyepesi Árpád*)

Az osztályfőnökünk Péterfy Ágnes tanár néni lett, aki már az első találkozásakor szimpatikusnak tűnt. Sokat kirándultunk. Voltunk közösen a VIII. a osztállyal is, de külön is szerveztünk kirándulásokat. Tetszetek az osztálybulik, az oszi mindig bekapcsolódott a buliba.

Nagy élmény volt még az első félévi dolgozat megírása, mivel ez volt az első nagy félévet átfogó dolgozat.

A VII. osztály végén nagyon elszomorodtunk, mivel új osztályfőnököt kaptunk. Nagy József tanár bácsi viselte ezután gondunkat, akit nem ismertünk, hiszen akkor került a mi iskolánkba. Más volt, mint a megszokott oszi, komolyabb, de a kirándulások alkalmával kedves, szórakoztató.

Az új oszival is voltunk kirándulni, ami remek kikapcsolódás volt mindenki számára.

Összességében jó volt ez az együtt töltött négy év. Küzdelmes volt, de élményekkel tele. Nagyon sajnáljuk, hogy elszakadunk egymástól, és a tanárainktól, akiknek nagyon sokat köszönhetünk.

Örülünk, hogy ebbe az iskolába járhattunk, mely nyolc évig a második otthonunk volt. (*Ciobotar Edina*)

... Kicsi voltam mikor megláttam az iskola falait. Nagyon féltem, mert az volt az első nap az iskolában. Mikor megismertem a tancit, már elmúlt a félelmem. Nagyon kedves volt, és most is az. Megtanított írni, olvasni, számolni. (*Lőrincz Gabriella*)

... Voltak pillanatok amikor alig vártuk, hogy megszabaduljunk az iskolától de most fájó szívvel mondjuk, hogy búcsúzni kell az I-IV osztálytól, és vele együtt legeslegkedvesebb és legjobb tanítótól Fülöp Etelkától. (*Káli Szilárd*)

... Számomra az I-IV osztály felejthetetlen emlék marad. Ugyanis ebben az időszakban tanultam meg írni, olvasni és számolni a tanító néni segítségével.

Örömmel emlékszem vissza első osztályos koromra, amikor a napközinek búcsút intve jöttem iskolába. Akkor még izgultam, mert nem tudtam milyen lesz az iskola. De nagyon megszerettem, mert a kedves tanító néni segítségével játékosan megtanultam írni, olvasni és számolni.

Évről-évre többet tanultam és ügyesebb lettem.

Most negyedikesen is örömmel gondolok vissza az elmúlt évekre, amit együtt töltöttem a tanító nénivel és az osztálytársaimmal.

Nemsokára vége a IV. osztálynak és jövőre már V.-es leszek.

Ezuton köszönöm a tanító néninek minden türelmét és fáradozását. (*Klein István*)

... Amikor visszagondolok az elmúlt négy évre, sok szép és számomra kedves dolog jut az eszembe.

Az egyik legszebb nap az életemben az volt amikor beléptem az iskola kapuján. Abban a pillanatban éreztem, hogy sok jó dolog fog itt velem történni, és igazam is volt. Első osztályban rengeteg új dolgot tanultunk, mint például az írást, a számolást, az olvasást, az ábécét. Nagy örömet jelentett nekem, amikor össze tudtam olvasni a betűket, és letudtam írni életem első mondatát.

Másodikban megtanultuk a román abcét és a román olvasást. Már matekból is többet tudtunk, akárcsak anyanyelvűl. Az osztálytársakkal is egyre közelebb kerültünk..

Harmadikban már egy idegen nyelvet is felvettünk, a németet. Nagyon könnyű volt megtanulni a leckét, mert játékosan tanultuk. Majd év végén egy nagy kirándulásra mentünk Borszékre.

Ott két csodás napot töltöttünk el. ... Én nem várom, hogy vége legyen a negyedik osztálynak, én azt szeretném, hogy a tanító néni ötödikben is tovább tanítson minket! (*Patakfalvi Anita*)

... Amikor anyukámmal kézenfogva megérkeztünk az iskolába sok új arccal találkoztam. Köztük a biztató tekintetű tanító nénivel is. A gyerekek közt nem volt ismerősöm. Egy idő után kialakult egy jól összetartó osztályközösség, aminek kialakulásában sokat segített a tanító néni. (*Száva Katalin*)

... Közeledik a vakáció aztán az V. osztály. Két érzés van bennem: az egyik a nagy szomorúság, hogy meg kell válnunk a tanító nénitől, nagyon sajnálom ezt, de ugyanakkor örülök, hogy már V-dikes „nagy lány” leszek.

Köszönöm tanító néni a türelmét, jóságát, kedvességét, köszönöm, hogy olyan sok újra, mindenre megtanított engem. (*Lajos Krisztina*)

... Mikor I. osztályba mentünk, nagyon izgatottak voltunk. Mikor bementünk az osztályba egy nénit láttunk. Tudtuk, hogy ez a tanító néni. Már a jelleméből lehetett látni, hogy kedves, határozott és szép. Ezután jött az ismerkedés. (*Izsák Hunor*)

... Én nem tudom, hogy is kezdjek ehhez a fogalmazáshoz, de amint lepergett előttem az egész négy év számtalan ötlet jutott eszembe. Amint végig néztem a régi fényképeket, osztálytársaimról, tanítónénimről eszembe jutnak a szép emlékek, az együttlét, a közös programok, a kirándulások, a jó jegyek, a közös játékok.

Rá se akarok gondolni mikor búcsúzni kell majd a tancitól, a jól öltözött, csinos, okos, problémamegoldó, jó tanácsadó, aranyos Fülöp Etelkától. Ez a négy év a tanci oldalán olyan volt, mint egy álom. A tanító nénit, azt az embert, aki megtanította „betűt vetni” senki nem felejt el, ha egyszer is, csak egyszer, de úgy is eszébe jut mindenkinek. Na az már valami! De aki többször visszaemlékszik a tancira az már derék ember. S ha van rá lehetőség meglátogatja. Egy szál virág, és nem kellene szavak. Ez a négy év gyönyörű volt! Ennél szebb négy év nem gyakran adódik.

Köszönöm hát tanító néni! (*Stélik Szidónia*)

A törökbálinti iskola vendégei voltunk ...

2010. május 26- 30 között Törökbálintra kirándult iskolánk huszonöt diákja és négy pedagógusa. Élményeiket a következőkben összegezzük.

... Az utazás Törökbálint felé jó hangulatban telt, este 7 órakor érkeztünk meg, ahol a diákok, tanárok nagy újjongással fogadtak. Majd az iskola dísztermében egy kis megvendéglés mellett, felolvasták, hogy minket melyik család fogad.

Az este a családnál vacsorával és ismerkedéssel telt. (Farkas Zsolt, VI. B)

... Csütörtökön kezdődött csodás élményeink sorozata. Először a Csodák Palotájában voltunk. Itt sok érdekes dologgal találkoztunk, amivel még soha. Sok „fizikai csodával” szembesültünk. Ki gondolta volna, hogy szöges ágyon feküdni fájdalommentes? Vagy hogy egy óriásgolyó bárkit a fellegekbe

emelhet? Azt sem gondoltuk eddig, hogy a levegőben vagy kötélén lehet biciklizni. Érdekes volt számunkra a kémiai kísérletek sorozata, amilyent addig még csak a tévében láthattunk. Elképzelhetetlen, de láttunk még egyenest is görbén átmenni. (Both Eszter, Gál-Jó Melánia, Mircse Andrea, VII. A)

... Ezután hajókáztunk a Dunán. Áthajóztunk a Lánchíd, Szabadság híd, Erzsébet híd, Petőfi híd és Lágymányosi híd alatt. Hajókázás után felmentünk a Budai várhoz, majd fagyizni indultunk a Mátyás templom melletti fagyizóba. A sok finom fagyalt után a Citadellára indultunk, ahol be lehetett látni Pest és Buda nagy részét. Gyönyörű volt. (Német Ágota V.B)

... A következő nap a Zimándy Ignác Általános Iskolával ismerkedtünk. Az igazgatónő körbe vezetett minket az is-

kolában, és közben elmesélte az épület történetét. Budapesten megnéztük a Közlekedési Múzeumot, majd a Hősök terére látogattunk el. Délután a Zimándy záróünnepségre került sor a Művelődési házban, ahol nagyon jó volt a műsor. (Mózes Andrea, Veress Noémi, Magyarai Tímea, Jakab Ibolya, VII. B)

... A harmadik napot a fogadó családokkal töltöttük, ami számunkra a legnagyobb élményt nyújtotta. Ezt a szép napot kalandparkban, vidámparkban, uszodában töltöttük. (Both Eszter, Gál-Jó Melánia, Mircse Andrea, VII. A)

... A hazaút alatt megosztottuk egymással élményeinket, ami tartalmas volt. Szomorúak voltunk, hogy el kellett válnunk a magyarországi társainktól. Jövőben sok-sok szeretettel várjuk őket vissza. (Ferencz Zsuzsa, V. B)

Gyakorlaton a Természetvédők

Május 10-én reggel 9 órakor, (hosszas tanakodás után az időjárásról illetően) iskolánk természetbarát versenyzői elindultak, jelvényekkel és zászlókkal felszerelve a verseny gyakorlati szakaszának a megtartására. A végső cél a Reztető volt. Az alábbiakban idézünk a csapatok élménybeszámolóiból.

... Az első megállónk a régi születés volt. Megtudtuk, hogy ez régen nyári laknak volt építve és neve Haberstrumpf villa. Továbbmenve, zászlónkkal tisztelegünk Székelybethlenfalva legrégebb háza előtt.

...Megálltunk egy bethlenfalvi régi

porta előtt, és megcsodáltuk székelykapuját.

... Kadicsfalván a Nagy Küküllő hídja mellett telepedtünk le először, és zsákokkal, kesztyűkkel felfegyverkezve megkezdtük a szemétygyűjtést. Így megtisztítottuk a partot. Össze is gyűlt egy kocsira való szemét.

... Kadicsfalva temploma csodás látványt nyújtott számunkra. Ezután megállás nélkül mentünk a Reztetőre.

... Útközben sokan megszedték a vacsorára való fű gombát is.

... A Reztetőn a csorgó mellett telepedtünk le egy kedvenc helyre és kiosztották a feladatlapokat. A mi kedvenc helyünk neve: „a nyugalom helye” volt.

Sok szép rajz és festőpaletta készült.

Aztán kezdődtek a játékok. Bemutattuk képekben az Erdősirató című verset.

... A szarka riasztás nagyon ötletes és érdekes volt. Tobozokkal kellett elijeszteni a szarkát, úgy, hogy a szarka körüli ágat el kellett találni, mivel nem bántjuk az állatokat.

...Nagyon tetszett ez a nap, mert egy csodálatos barangolás volt a természetben. Sok új dolgot tanultunk és jól szórakoztunk.

**A Zöld Iskola program
kiértékelőjére június 5-én került sor.
Iskolánk a II. helyezést érte el.**

(folytatás az 1 oldalom)

A II-VI osztályok hulladék anyagból használható dolgokat, tárgyakat, játékokat készítettek. A VII-VIII osztályosok power pointos bemutatót tartottak illetve fényképeket mutattak be városunkról két témában: 1. Városunk szégyenfoltjai, 2. Amire büszkék vagyunk.

Ápr. 23-án a kis kenguru matematika verseny megyei szakaszán Excelent minősítést értek el a II. osztályokból Cseke Tamás István (II.A), Kiss Andrea (II.A), Nagy Henrietta (II.A), Török Andrea (II.A), Bányász Hunor (II.A), Fekete Anna Dóra (II.A), Bencze Előd (II.B), F.B. minősítést György Tamás (II.A), Jenei Bence (II.A), László Zsolt (II.A), Ézsias Norbert (II.A), Balázs Ádám (II.B), Lukács Réka (II.B), Szócs Ágnes (II.B), Szócs Réka (II.B), Pál Réka (II.B) és Székely Kincső (II.B). Az első osztályokból Kiss Péter I.B, Ferencz Réka I.B Excelent, Izsák Bontond I.B minősítést ért el.

Ápr. 24-én Bögözben is és Oroszhegyen is népdalvetélkedőt tartottak. A III. b osztályból részt vettek: Szigyártó Tünde, Magyar Adrienn-Anna, Kelemen Anett, Márton Henrietta, Szigyártó Noémi, Sándor Beáta Réka. A VII. B osztályból Károly Tamás. A bögözi "Elindultam szép hazámból" népdalvetélkedőn Sándor Beáta I. díjat nyert, Szigyártó Noémi, Károly Tamás dicséretben részesült. Oroszhegyen Sándor Beáta is és Károly Tamás is II. díjban részesült.

Ápr. 23-24-én az V. b osztály két napos osztálykiránduláson vett részt Homoródon.

Ápr. 26-án az V. -VI. osztályosok a Skatulyácska színházi előadást tekintették meg.

Máj. 7-én Napsugár-Szívárvány tállakozóra kerül sor a székelyudvarhelyi Sportcsarnokban. Iskolánkat az I-IV osztályokból a Gyöngyharmat nevű népdaléneklő csapat képviselte. Szólót énekeltek a IV. a osztályból Jakab Melinda és Márton Klementina.

Máj. 8-án iskolánk két nyertes tanulója Balázs Judith, VI. A és Jakab Eszter V. B Kolozsváron képviselték iskolánkat a református egyházkerületi Bibliaismereti Vetélkedőn.

Máj. 10-én a Természetismereti és Környezetvédelmi Vetélkedő gyakorlati szakaszára kerül sor a Reztetőn.

Máj. 15-16-án két napos tanulmányi és egyben búcsú kiránduláson vett részt a két nyolcadik osztály.

Máj. 25-én a IV.a osztály gyalogtúrán vett részt Patakfalva-Gárám völgye-Véresmart-Kénos útvonalon.

Máj. 21-én a IV. b osztály Székelykeresztúrral ismerkedett, május 27-én osztálykiránduláson vettek részt Szinaján, és jún. elején két napot töltöttek Homoródon.

Máj. 21-22-én zajlott iskolánkban a Bethlen Kupa.

Máj. 25-én a két II. osztály Marosvásárhelyen kirándult.

Máj. 25-28 között Törökbálintra kirándult iskolánk 25 diákja. Érdekes, változatos programban volt részük a gyerekeknek.

Máj. 28-án került sor a két környezetvédelmi verseny kiértékelőjére. A Kis természetvédők vetélkedőjének kiértékelőjét 11 órától tartották. Legszorgalmasabb palackgyűjtők Lőrincz Mónika(I.a), Kiss Péter (I.b), Timár Edina és Tózsér Beáta(I.a) voltak.

A Természetismereti és környezetvédelmi vetélkedő kiértékelőjére 13 órától került sor. Nyertesek: I. díj: Vadmacskák: Feleki Krisztina, Fancsali Noémi, László Szende, Magyar Sárolda V.A, II. díj: Pitbullok: Fülöp Ágnes, Balázs Judith, Karda Attila, Kovács Tamás VI.A, III: díj: Vadlovak: Boncz Beáta, Szász Beáta, Flinta Tamás, Jakab Emese VI.A, IV. díj: Leopárdok: Balázs Bálint, Dimén Norbert, Farkas Zsolt, Lukács Norbert VI.B, V. helyezés Galambok csapata: Bartalis Diána, Bedő Norbert, Kercsó Soma, Székely István VI. A.

Ugyanezen a napon került sor iskolánkban a körzeti Kis történelem kis gyerekeknek című vetélkedőre, melyet IV. osztályosoknak szerveztek.

Szintén ezen a napon hirdettük ki a Szemtől- szemben Udvarhellyel című környezetvédelmi pályázatot iskolánk I-VIII osztályos diákjainak.

A Múzeum és a Mária Rádió pályázatán, melynek témája Mária, Jézusnak Szent Anyja, iskolánk V.b osztályos tanulója, Jakab Eszter az V-XII osztályosok között az I. helyezést érte el.

Jún. 1-én sor került a Móra Kupára. Udvarhely környékéről tíz csapat vett részt. Az V-VI-os csapat II. díjat nyert, míg a VII-VIII-as I. helyezést ért.

A Kenguru matematika verseny megyei válogató szakaszán **Fekete Dániel IV.A** osztályos tanuló az I. helyezést ért 141, 25 ponttal, Klein István IV. b 112 pontot ért el. A III. a osztályból Nagy Őrs 106, 25, míg Ülkei Szabolcs 89, 25 pontot szerzett.

Jún. 11-én tanévzáró.

27. Jún. 14- 17 között zajlik Libánban az erdei tábor. Huszonnyolc versenyző vesz részt a táborban.

Jún. 29-én kerül sor iskolánk azon diákjainak a jutalomkirándulására, akik a tanév során kiemelkedően jó eredményeket értek el (magatartás, tanulás, versenyek). Az útvonal Székelyudvarhely-Libán-tető-Gyergyósárhegy- Ditró- Maros völgye- Marosvécs-Szászrégen-Gernyeszeg-Sáromberke-Nagyernye-Marosvásárhely- Szováta- Székelyudvarhely.

A német verseny

Milyen lehet egy játékos, szórakoztató német nyelvű verseny? Erre találtunk magyarázatot immár második alkalommal az iskolánkban.

Hét-nyolc, illetve öt-hatodikosok versenyeztek egymással.

A bemutatkozás egy énekkel kezdődött, miután érdekes feladatok következtek: egy elméleti valamint egy zenés feladat.

„Pihenésképpen” ez után - a számomra legjobb része a versenynek - következett. Pantomim, egy történet megfejtése, futós diktálás, és mit láttunk a kosárban feladatok követték egymást.

Örvendek, hogy idén részt vehettem ezen az élménydús versenyen, ahol csapatunk, a Sonnenbrille elvihette a harmadik helyet, valamint ahol sokat tanultunk, és új barátokat szereztünk.

Remélem, hogy jövőben is megrendezésre kerül ez a német verseny.

Köszönjük a tanároknak, akik megrendezték idén is ezt a játékos versenyt.

Fülöp Ágnes, VI.A

FOTÓPÁLYÁZAT

Kedves tanulók!

Felkérünk benneteket, hogy vegyetek részt egy iskolánk által elindított fotópályázaton, melynek címe

Szemtől-szemben

Udvarhellyel.

A pályázatban Udvarhely értékeivel foglalkozunk.

FOTÓPÁLYÁZAT

Sportesemények

Iskolánk tanulói/sportolói a márciusi beszámoló óta eltelt időszakban is sikeresen vettek részt az Országos Sportnaptár keretében szervezett sportvetélkedőkön és más versenyeken.

Március elsején szervezték az udvarhelyi Sportcsarnokban a megyei kézilabda bajnokságot, melyen iskolánk fiú csapata a III. helyet szerezte meg. A tíz fiú: csapatkapitány- Nyisztor Hunor (VII.A), valamint szintén abból az osztályból Sebestyén Zoltán, Laczkó Alpár és Simon Milán, a VII.B-ből Bencze Norbert, Boda Krisztián és Orbán-Bakk Richárd, a VI.A -ból Karda Attila és Szabó Hunor, a VIII.A -ból pedig Káli Lajos.

Március 19-én iskolánk sportpályáin szerveztük a kispályás labdarúgó bajnokság városi szakaszát az V.-VIII. osztályosok részére, 9 csapat részt vételével. A csapatokat egy 4, illetve egy 5 csapatból álló csoportba sorsoltuk, ahol mindenki mindenkiel játszott, majd a 2-2 legjobb keresztbe egymással, így került a döntőbe csapatunk is, a Tamási csapatával együtt. A fáradtság kiütöközt fiainkon, akik már az ötödik mérkőzést játszották a délután folyamán, s elvesztették a mérkőzést, így a II. helyen végezve. Azonban a megyeire a Tamási-sok nem tudtak elmenni, helyettük mi utaztunk újból Gyergyószentmiklósról, **március 26-án**, ahol a megjelent 6 csapat közül a III. helyet szereztük meg. Dicséretet érdemelnek a VIII. A-ból Baczó Norbert, Hajas László, László Zalán, Ozsváth Arnold, Kiss Csaba, a VIII.A-ból Albert Tamás, a VII.B-ből Bencze Norbert és Boda Krisztián, valamint a VI.A-ból Szász Botond.

Április 13-án a városi sportpályán szerveztük a csapattétel/ négypróba atlétika verseny megyei szakaszát. Minden csapattag indult a következő próbákon: 60 m gyorsfutás, távugrás, kislabda hajtás és 800 m síkfutás. Az elért eredményt táblázat alapján pontokká alakítják, majd összeadják. Csapatunkat VII.-es és VIII.-os tanulók alkották, ügyesen szerepeltek, mindkettő a IV. helyet szerezte meg. A lányok: Rácz Henrietta, Sebestyén Andrea a VII.B-ből, Molnos Henrietta a VIII.A-ból, Sebestyén Noémi és Biró Júlia a VII.A-ból. A fiúk: Bencze Norbert a VII.B-ből, Sebestyén Hunor és Nyisztor Hunor a VII.A-ból, Káli Lajos a VIII. B-ből és Baczó Norbert a VIII. A-ból.

Április 16-án, iskolánk sportpályáin,

szerveztük az I.-IV. osztályosok kispályás labdarúgó csapatainak városi bajnokságát. Ezen 5 csapat jelent meg, mindenki - mindenkiel játszott. Csapatunk egyet nyert, kettőt döntetlenre hozott és egyet elvesztve a III. helyet szerezte meg. A csapatot nagyon sok III. és IV. osztályos tanuló alkotta, mindenkit felsorolni nagyon hosszú lenne, ezért elnézést, de a dicséretet mind megérdemlik.

Ezekon kívül részt vettünk a következő kispályás labdarúgó kupákon:

- **márc. 20** - Petőfi Sándor Kupa Székelykeresztúron, csapatunk az I. helynek járó kupával tért haza,

- **márc. 31** - Tamási Áron Kupa - az új sportcsarnokban- IV. hely - a VII. osztályosok csapata képviselte iskolánkat,

- **május 21.**-én, iskolánk sportpályáin, szerveztük a hagyományos Bethlen Gábor kupával díjazott kispályás labdarúgó tornánkat. Két korosztályban 11 csapatnak adtunk lehetőséget a versengéshez, 3 az V.-VI.-osoknál, 8 a VII.-VIII. osztályosoknál. Meghívott csapatok: a Tamási Líceum., az Orbán Balázs és a Móra Ferenc Ált. Iskola Udvarhelyről, a Gaál Mózes iskola Barótról, a Petőfi Sándor isk. Székelykeresztúrról, a zetelaki Dr. P. Boros Fortunát Líceum., a siménfalvi Marosi Gergely Ált. Isk. A kicsiknél mindenki játszott mindenkiel, itt csapatunk III. lett.

A nagyobbaknál először 2 négy-négy csapatos csoportban küzdöttek az elsőségért, majd a csoportgyőztesek játszottak a nagy kupáért. A csapatunk újból szép játékkal rukkolt ki és elnyerte a megérdemelt kupát. Gratulálunk FIÚK. Szép volt.

- **Márciusban** kezdődtek az osztályok közötti bajnokságok kispályás labdarúgásban, kézilabdában - fiúknak, lányoknak.

A folytatásban még részt veszünk Zetelakán a Fenyő Kupán, a Mórán a Június 1- Móra Kupán is - mind kispályás labdarúgásban, A hagyományos diák-tanár mérkőzést is szeretnénk megrendezni június elején.

Szerkesztőbizottság:
Bethlen Gábor Ált. Iskola Diáktanácsa
Irányító:
László Krisztina, Fogarasi Ida
Szász Ferenc (DTP)
Támogató:
Lukács Barna- Iskolaigazgató
e-mail: stella@klicknet.ro
Székelyudvarhely, Ifjúság bejárat 3.

Kirándulás a Hét létra vízesésnél

Szombat reggel 8 órakor indult el a két nyolcadik osztály a Hét létra vízeséshez. A buszon végig uralkodott a jó hangulat, mivel végig énekeltek az egész utazást. Útközben nem igazán álltunk meg, mert a fő úti célunk a vízesés megtekintése volt. Amikor megérkeztünk egy kis gyalogtúra várt ránk. Gyaloglás közben hatalmas repülő hangyákkal harcoltunk, mivel nagyon sokan voltak, másztak rajtuk. Annyira szerencsénk volt, hogy pont esett az eső, így még többen voltak. Kétórás túra után lent álltunk az első létra lábánál. Kis pihenő után Nagy József, tornatanár úr vezetésével nekivágtunk a vízesés meghódításának. Nagy odafigyeléssel és fegyelemmel haladtunk a létrákon vigyázva önmagunk és egymás testi épségére. A hét létra közül, így utólag úgy érzem a harmadik volt a legveszélyesebb az egész közül. De Istennek hála senkinek még egy haja szála sem görbült. Létrák között gyönyörködtünk a vízesés szépségében és a tájban. Amikor kiértünk sok időt töltöttünk kint, fényképeztünk, megízleltük a víz ízét, és indultunk vissza. A létrákon információink szerint életveszélyes lett volna visszamenni, így hát egy kerülő úton tértünk vissza. Viszsaérve a buszhoz hullá fáradtan már nem énekeltek igazán, mindenki csak pihenni szeretett volna. A következő úti célunk Kézdivásárhely volt, ahol egy sportszállóban megszálltunk. A két osztályfőnök elosztotta az alvó helyeket, átöltöztünk, és utána elmentünk várost nézni. Városnézés közben sok érdekes dolgot láttunk, pedig végig zuhogott az eső, de a kedvünket nem vehette el semmi. Ezután vacsorázni mentünk. Vacsora után visszatértünk szálláshelyünkre. Este a két osztály összekovácsolódott. Nagyon jó volt a hangulat, együtt nevtünk, együtt sírtunk, és szórakoztunk. Másnap reggel ismét nekivágtunk az útnak a Nyergesető fele. Utána Csíkszeredában volt egy kis szabad programunk, és este fáradtan, de élményekkel tele értünk haza.

Ez a kirándulás nagyon jó volt, mert kicsit mindenki érezte, hogy ez az utolsó az osztálytársakkal, az elválás küszöbéhez értünk, ami szomorúsággal és reménytelen várakozással is eltöltötte egyszerre.

Búzás Bernadett Jennifer, VIII.B